

Voice of the Michiel de Ruytertroep.

Zo daar zijn we dan weer met onze vaste rubriek 'voice of the Michiel de Ruytertroep', de overwelbekende, spraakmakende en stof op doen waaiende rubriek, een rubriek waar iedereen weer reikhalzend naar uitkijkt.

Zoals de meeste scouting-groepen het doen, zijn ook wij dit jaar weer op kamp geweest.

In tegenstelling tot wat de meesten wel zullen denken zijn wij niet naar het nationaal waterkamp op de Vinkeveense plassen geweest, maar hebben wij ons voor een periode van 10 dagen naar de Kagerplassen verplaatst.

Zoals bekend ging dit verplaatsen niet zonder problemen. Verschillende factoren waren hier debet aan. Deze factoren zullen hieronder even opgenoemd worden.

1. Het weer. Het weer zat ons niet bepaald mee.

Ten tijde van vertrek hadden we een flinke wind tegen (windkracht 6 tot 7).

2. De bezetting van de boten. De bezetting van de boten was niet toereikend om de boten vlot van Nieuwkoop naar de Kagerplassen te varen, een medeveroorzaker van dit euvel was toch wel ene Joules van Baardwijk, die zoals bekend de irritante gewoonte heeft om zich danig te verslapen.

Op de dag van vertrek presteerde hij het om door 6x langdurig gebel van de deurbel te slapen.

Ook telefonisch was hij die ochtend niet bereikbaar.

En ook onder zijn slaapkamerraam de stemband te verheffen had geen effect.

Mede door de afwezigheid van andere min of meer vitale leden had dit tot gevokg dat de boten zwaar onder bezet waren.

3. Materiële problemen. Op de Nieuwkoopse plassen

Joules 88

VROEG OP STAAN !

had een boot problemen met het grootzeil, voor de zeilgekken onder ons: de marlingen hadden losgelaten.

4. De plezierjachten. Ik weet zeker dat nu 80% van de lezer(s) (essen) denkt: wat heeft dat er nu mee te maken?

Wel, dat zal ik dan nu even uitleggen.

Het is 'gebruikelijk' dat plezierjachten op de Oude Rijn ons een sleepje geven.

Andere jaren gaf dat weinig problemen doordat wij zo om 12 à 1 uur op de Oude Rijn zijn, dus wanneer de meeste jachten varen. Maar dit jaar waren door omstandigheden de laatste 2 boten pas zo rond een uur of 4 op de Oude Rijn en dan gaan de meeste jachten een ligplaats opzoeken, dus er zijn weinig mogelijkheden om gesleept te worden.

Wel hadden de eerste 2 boten (705, 752) de mazzel dat ze vanaf de ziendersluis bij Zwammerdam een sleepje naar Alphen a/d Rijn kregen, alwaar zij om 10 uur aankwamen.

Gebruikelijk is dat we zo rond een uur of 4 - 5 aankomen op het kampterrein.

Ondergetekende was in de veronderstelling dat de andere 2 boten al waren aangekomen, maar dat bleek dus niet zo te zijn. Vooral de laatste 2 boten (909, 706) hadden last van de bovengenoemde factoren.

En zo rond een uur of 11 's avonds was het moraal dusdanig gedaald dat ze besloten hadden de boten aan de kant te leggen (ze waren inmiddels bij Leiden) en naar huis te gaan, voor dat doel hadden ze de altijd behulpzame Jaap Landman gebeld of hij ze even op wilde halen. Zo gezegd, zo gedaan.

Maar het geval was:

De luitjes op het kampterrein (leden + leiding) hadden daar geen weet van en dus ging de leiding naar de zwaar vertraagde bakken zoeken.

Na een paar uur zoeken werden de boten leeg teruggevonden. Maar dit is een verhaal apart.

Na een paar keer met de auto langs de Rijn te zijn gereden konden ze de boten niet vinden.

Dus spraken ze dit af:

Sietze (v/d Zee) en Joules (!) gingen langs de Rijn

5 km. en vonden dan ook de boten.
ze hadden afgesproken op een bepaald punt
maar weer te ontmoeten, ging Sietze naar het af-
gesproken punt.

Dus Joules bleef bij de boten en Sietze ging Theo
halen en beiden keerden weer terug naar de boten.
Maar alsof hij die dag nog niet genoeg had geslapen
lag Joules uitgebreid in de boot te pitten.

Maar nu wisten we in ieder geval wat er aan de hand
was en konden dan ook zo rond een uur of 6 met een
gerust hart gaan slapen.

De volgende ochtend om 12 uur kwamen ze dan toch
aan op het kampterrein en daar lag meteen hun eerste
karweitje klaar: de vergeten boten op halen.

Zoals bekend was het weer niet de moeite om hier
genoemd te worden, maar aan wind hadden we geen ge-
brek en zeer, zeer zelden wilde de zon ook nog wel
even doorbreken.

Er waren enkele perzonen op het kampterrein die van
een kop kopffie met gebak niet vies waren en gingen
deze behoefte dan ook bij de nabij gelegen

Koninklijke Watersportvereniging 'de Kaag' lenigen,
die qua omzet van deze artikelen niet te klagen had
en het ook zeker jammer vond dat het motto 'aan
alles komt een eind' ook voor ons zomerkamp gold.

Op het programma stond ook een 2 daagse
tocht naar de Westeinder plassen.

Na een voorspoedige heenreis kwamen
we om 4 uur aldaar aan.

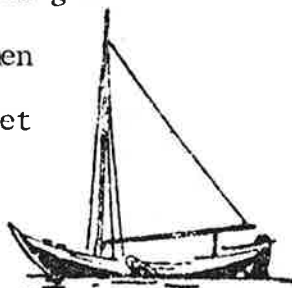
En ook de middenstand daar had niet
te klagen, daar er ruim werd in
geslagen.

Om eten klaar te kunnen maken en
goed te kunnen slapen moesten we
toch een ligplaats voor de nacht
opzoeken en zo gezegd zo gedaan.

Maar dit gaf toch wel enige problemen.

Aangezien aan de vaarten die op de plas uitkomen
veelal particulieren hun eigen stukje grond daar
hebben om te kunnen barbekeutelen en dat het ver-
boden is daar aan te leggen was het voor ons vrij
moeilijk om een geschikte ligplaats te vinden.

Maar na enige tijd zoeken vonden we toch een ver-

waarloosd particulier terrein dat omgeven was door
struiken en in het midden van het terreintje lag
een half verrot houten plateau alwaar wij gingen
dineren. Maar toen wij aan het kokkerellen waren
kwam de beheerder van de Westeinderplas ons ver-
tellen dat wij ons op verboden terrein bevonden
en dienden te vertrekken.

Maar na een diplomatiek optreden van ondergetekende
konden we daar onder voorwaarden blijven eten en hij
adviseerde ons daarna naar een openbare aanlegplaats
te gaan om te overnachten.

Maar wat had deze beste man gedaan: 's avonds had
hij op het televisiekanaal ingebroken, medegedeeld
dat er padvindsters op de plas aan het rotzooi trap-
pen waren en naar een ligplaats voor de nacht aan
het zoeken waren.

Inmiddels was het al elf uur in de avond en ver-
plaatsten wij ons naar de openbare ligplaats, en
ook daar lagen al verscheidene andere jachten.

Na een nacht heerlijk geslapen te hebben kwam een
jachteigenaar naar ons toe en vertelde het ver-
haal van de beheerder en wat hij gedaan had, en
omdat die meneer geen last van ons had gehad gaf
die ons f 5,--.

Was dit bedoeld om ons bij ons vertrek een beetje
koest te houden?

Dus met andere woorden:

was die meneer bang

dat wij alsnog

rotzooi gingen

schoppen?

En na een

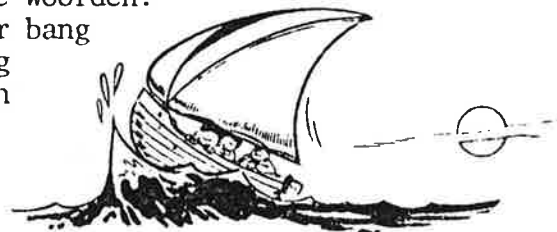
voorspoedige

terugreis

met een

heerlijke storm kwamen we al gauw aan op de Kager-
plassen, waar ons een heerlijke maaltijd van Bob en
Yvonne stond te wachten, overigens tijdens het hele
kamp was het eten prima en daar waren Bob en Yvonne
debet aan.

Een vast onderdeel van elk zomerkamp zijn de zeil-
wedstrijden. De nr 1. werd 706, nr.2 705, nr. 3 752.
Het absolute hoogtepunt van het zomerkamp was toch

zoek aan Sail'85 in Amsterdam.

Azij de welwillende medewerking van dhr. Griet-nuizen konden we met de hele groep in 2 auto's gestouwd naar Amsterdam Amstel, vanwaar wij met de metro naar Centraal Station gingen en daar per benewagen naar de IJ haven liepen.

Vanaf een uur of elf tot zeven uur hebben we daar in kleine groepjes de Sail bezocht.

Ondergetekende vereerde met nog enkele andere leden in een groepje de verschillende barken, klippers etc. met een bezoek, waaronder ook het Russische marine opleidingsschip de 'Kruzenstern', een vier-mast bark die in 1928 gebouwd is voor de Duitse koopvaardij voor salpetervervoer van Chili naar Europa.

Na de 2e wereldoorlog werd de voormalige 'Padua' toebedeeld aan de Sovjet-Unie.

Aan boord van dit schip was communistisch propaganda materiaal ruim voor handen.

En als je originele echte plastic speldjes uit Wladiwostok wou hebben moest je hele lastige vragen aan de bemanning stellen.

Om lekker te kunnen provoceren hadden we een dag tevoor een Amerikaanse vlag gekocht en zijn daarmee het schip opgegaan.

En demonstratief verlieten wij met wapperende vlag het schip. Dit tot grote hilariteit van de wachtende mensen op de kade.

Naar de uitdrukking op het gezicht van de partij-functionaris te zien was hij daar niet blij mee.

Op de terugweg in de metro kregen wij het bezoek van een straatmuzikant met een valse gitaar, als represaille zongen wij de liederen 'we want more' en 'bis, bis, bis', de 'muzikant' wist hier geen raad mee en nadat hij gecollecteerd had maakte hij dat hij wegkwam.

Maar aan alles komt een eind en zo ook aan dit zomerkamp en na een voorspoedige thuisreis kon iedereen zo rond een uur of zes de roest van het lichaam afschuren, hierbij zal menig staalborstel versleten zijn.

Zoals bekend is er enige tijd geleden weer een

overvliegweekend georganiseerd en de zeeverkenners-groep kan zich verheugen in een groeiende belangstelling.

Deze werd zelfs zo groot dat de groep nu 32 leden telt, waarvan bijna de helft van het vrouwelijke geslacht is.

Vandaar ook dat de leidersvlet nu een bak is geworden.

Maar ons motto is: Hoe meer ziel(en)(tjes) hoe meer vreugd.

En dat gold zeker op het overvliegweekend.

Hierbij onze welgemeende excuses voor de overlast.

Zo rond de tijd dat jullie dit lezen zullen de boten ergens op de boerderij liggen voor het jaarlijkse onderhoud.

Hierbij zal geschuurd en geverfd worden totdat het bloed onder onze nagels vandaan loopt.

Noot:

De zeeverkenners mogen dan wel de naam hebben wat ruwer te zijn af en toe, maar toch zitten er maar liefst 5 bootsmannen en 1 lid op dansles, dus voortaan hebben we ook de naam een beschaafde opvoeding genoten te hebben.

Dit was het dan weer en de groeten thuis.

Thijs Moons
bootzman 705
